

*Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin İletişim ve Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Investigation of the Relationship Between Communication and Problem Solving Skills of Physical Education and Sports Teachers

Memiş Keskin¹, **Mehmet Yıldırım²

¹ Yozgat Bozok Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Yozgat, Türkiye / keskinmemis@gmail.com / 0000-0002-5438-766

² Yozgat Bozok Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Yozgat, Türkiye / mehmet2682@hotmail.com / 0000-0002-9707-6540

** Corresponding author

Özet: Bu araştırma, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iletişim ve problem çözme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmaya devlet ve özel okullarda görev yapan 239 kadın 461 erkek olmak üzere toplam 700 beden eğitimi ve spor öğretmeni gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak öğretmenlerin kişisel özelliklerini belirlemek için araştırmacı tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu", iletişim becerilerini belirlemek için Korkut Owen ve Demirbaş-Çelik (2017) tarafından uyarlanan "İletişim Becerileri Ölçeği Yetişkin Formu" ve son olarak problem çözme becerilerini belirlemek için Heppner ve Petersen (1982) tarafından geliştirilen ve Türkçe'ye uyarlaması Şahin ve Heppner (1993) tarafından yapılan "Problem Çözme Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde öncelikle katılımcıların kişisel özelliklerini belirlemeye ilişkin betimleyici frekans (n), yüzde (%), aritmetik ortalama () ve standart sapma (ss) kullanılmıştır. Verilerin analizinde normal dağılım için bağımsız gruplar t-testi ve One Way Anova testleri, gruplar arasındaki farkı belirlemek için ise post-hoc Scheffe testi kullanılmıştır. Normal olmayan dağılımlar için ise Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis testleri kullanılmış, gruplar arasında farklılaştığını belirlemek üzere Hypothesis Test Summary Testi kullanılmıştır. Aralarındaki ilişkiyi ortaya koymak için Pearson Çarpım Moment Korelasyon Analiz testine bakılmıştır. Araştırmada iletişim düzeyleri ile problem çözme ölçeği alt boyutlarından aceleci yaklaşım arasında ters yönde bir ilişki olduğu, diğer iletişim düzeyleri ve problem çözme ölçeği alt boyutlarının tamamında değişkenler arasında aynı yönde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Bununla birlikte beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iletişim becerileri yükseldikçe problem çözme becerilerinin de yükseldiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: İletişim, iletişim becerisi, problem çözme, beden eğitimi ve spor öğretmeni

Abstract: This study was conducted to examine the relationship between physical education and sport teachers' communication and problem solving skills. A total of 700 physical education and sports teachers. 239 women and 461 men, who work in public and private schools, participated in the research voluntarily. "Personal Information Form" created by the researcher to determine the personal characteristics of the teachers, "Communication Skills Scale Adult Form" adapted by Korkut Owen and Demirbaş-Çelik (2017) to determine their communication skills and finally "Problem Solving Scale" developed by Heppner and Petersen (1982) and adapted into Turkish by Şahin and Heppner (1993) to determine their problem solving skills were used as data collection tools in the study. In the analysis of the data, first of all, descriptive frequency (n), percentage (%), arithmetic mean () and standard deviation (ss) were used to determine the personal characteristics of the participants. In the analysis of the data, Independent Samples t Test and One Way Anova tests were used for normal distribution and post-hoc Scheffe test was used to determine the difference between the groups. Mann-Whitney U and Kruskal Wallis tests were used for non-normal distributions, and the Hypothesis Test Summary Test was used to determine the differences between groups. In order to reveal the relationship between them, Pearson Product Moment Correlation Analysis test was used. As a result of the research, it was determined that there was an inverse relationship between communication levels and hasty approach, which is one of the problem solving scale sub-dimensions, and there was a similar relationship between the variables in all other communication levels and problem solving scale sub-dimensions. In addition, it can be said that as the communication skills of physical education and sports teachers increase, their problem-solving skills also increase.

Keywords: Communication, communication skill, problem solving, physical education and sports teacher

Received: 13.11.2023 / Accepted: 25.04.2024 / Published: 30.04.2024

<https://doi.org/10.22282/tojras.1390206>

Bu çalışma, 2022 yılında birinci yazarın ikinci yazar danışmanlığında Yozgat Bozok Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim dalında tamamladığı yüksek lisans tezinden türetilmiştir.

Citation: Keskin, M., & Yıldırım, M. (2024). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin İletişim ve Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi, The Online Journal of Recreation and Sports (TOJRAS), 13 (2), 151-162.

GİRİŞ

Eğitim, bireylerin davranışlarında kasıtlı değişiklikler meydana getiren bir hareketler dizisidir (1). Bireye has prensipleri olan ve süreklilik sunan bir ilerlemeyi tabir eden eğitim, bir toplumun ekonomik ve sosyal yaşamı, bilimsel seviyesi, kültürü ve politik yapısı ile karşılıklı iletişim içerisinde. Eğitimden beklenen amaç, belirlenen hedeflere ulaşabilmek için ihtiyaç duyulan bilgi ve yetenekleri sağlamaktır (2). Eğitim, bireylerin kendini yetiştirmesinde ve geliştirmesinde başlıca faktörlerdendir. Birey yaşamının her çağında daima eğitim ile etkileşim içerisinde. Eğitimin olmazsa olmazı ise öğretmendir (3).

Eğitim ve öğretmenlik mesleği dünyadaki bütün ülkeler için insanlığın gelişimini sağlayan en öncelikli vasıtalarından biridir. Eğitim-öğretim etkinliklerinin sürdürülebilmesi, kuşaktan kuşağa aktarılabilmesi öğretmenin niteliği ve yeterlilikleri ile doğrudan ilgilidir. Bununla birlikte öğretimin kalitesinin artırılması için öğretmen-öğrenci, öğrenci-öğretmen arasında çok yönlü bir iletişimin olması gerekir. İnsanları başka canlılardan ayıran en önemli hususlardan biri de elde ettikleri bilgi ve deneyimleri yeni kuşaklara aktarmalarıdır. Bunu da eğitim ve öğretim yoluyla gerçekleştirmektedirler (4). Öğretmen, eğitim verdiği

öğrencilerin yaşam tarzlarına yön veren; onların topluma ve kendilerine olan davranışlarına şekil veren, özgünlük, iletişim ve araştırma yeteneklerine ilişkin gelişimlerine katkı veren, ana faktör ve sorumlu olan kişidir (5).

Eğitim-Öğretim sürecinde öğretmen-öğrenci arasındaki etkili bir iletişim ve problem çözme gibi hedeflere ulaşabilmek, bu süreci yönlendiren öğretmen nitelik ve yeterlilikleri ile yakından ilişkilidir. Öğretmenin temel yeterlilik becerilerine sahip olması, öğrenci ile arasındaki iletişim ve problem çözme becerilerini sağlamalarının araçlarından biridir. Öğretmen yeterlilikleri, mesleklerini etkili ve randımanlı bir biçimde yerine getirebilmek için öğretmenlerin sahip olmaları beklenen bilgi, yetenek ve davranışlardır (6). Beden eğitimi; bireyin fizyolojik ve ruhsal sağlığını korumak gayesiyle, fiziki becerilerini geliştirmek, bireyin özelliklerine uygun ve toplumsal çevrenin koşullarıyla nispeten farklılık belirten, cimnastik, oyun benzeri sporla iç içe hareketlerin tamamını içine alan, kapsamlı uygulamalar olarak tanımlanmıştır (7).

Beden eğitimi ve sporun esas amacı bireylerin bilişsel, duygusal, psikomotor ile sosyal ilerleyişini en üst noktaya

yükseltmektir. Beden eğitimi ve spor dersinin bu süreci yerine getirebilmesi için öğrenci – öğretmen arasında, iyi bir iletişimin olması gerekmektedir. Beden eğitimi dersleri hırs, kontrolsüz rekabet ve yarış gibi hisleri yükseltmek yerine beden eğitimi ve spor uygulamalarını özendirme, keşfetme, kendini tanıma ve tecrübe aracı olarak görülmelidir (8).

İletişim, hayatın her aşamasında görülen, bilgi, deneyim ve sorunları paylaşım göstermeyi mümkün hale getiren en güçlü araçtır. Bu durumdaki aracın kullanımının iyi olması, iletişime geçen bireylerin becerileri ile aynı değerdedir. İletişim becerisi şeklinde belirtilen söz konusu yetenekle, taraflar birbirlerinin fikirlerini idrak edebilmeyi ve kendilerini ifade edebilirler. Söz konusu yeteneğin gelişimi sağlanmazsa iletişim tam anlamıyla gerçekleşmeyebilir, neticede devamlı iş birliği, sağlıklı birliktelikler gerçekleşmeyebilir (9). İletişim becerisi; saygıyı, duygudaşlığı esas alarak, dinleyebilme verimliliği, uygun şekilde konuşarak yeterli biçimde kendini ifade edebilme kabiliyetidir. Bireyin kendisiyle ve başkalarıyla neşeli, hoşgörülü, verimli ve başarılı yaşamının biçimini, olumlu ve yapıcı iletişim becerisi oluşturur (10). İnsanların birlikte yaşamalarının getirdiği zaruri ihtiyaçlardan olan iletişim, bilgi, fikir ve duyguların, bireyler, gruplar ve toplumlar arasında söz, beden dili, yazı, görüntü vb. vasıtası ile değiş-tokuş yapılmasını sağlayan toplumsal etkileşim süreci şeklinde de tanımlanabilir (11).

Bireylerin istedik bir amaca ulaşmak için biriktirdiği enerjilerinin karşısına çıkan sorun problem olarak tanımlanır. Bir bireyin belli bir amaca ya da düşünceye ulaşabilmek amacıyla yönelimde bulunması durumunda karşılaştığı engellerin ortaya çıkması, problemin varoluşunu gösterir (12). Problem insanların içinde bulunduğu kompleks sorunlardır. Bu tanımlamaya göre günlük hayatta karşımıza çıkan nice şeyi problem olarak tanımlanabilir. Bu problemleri çözmek için ise bazen bedensel güç bazen de zihin gücü kullanılır (13). Problem çözmeye ise “iyi tanımlanmış sorunları çözmek için belli basamaklardan geçerek sonuca varılan bilişsel süreçtir. Problem çözmeye sırasıyla şu basamaklardan geçer: problemi hissetmek, çözüme giden işlemleri belirlemek ve bu işlemleri gerçekleştirmek, sonuçları denetlemek” (14). Görülen sorunların iki ana özelliği bulunmaktadır. Bunlar; hedefler ve bu hedeflerin önündeki engellerdir. Hedefler ulaşmak istenilen ya da görünmek istenilen yer, konum ya da çeşitli kazanımlar olabilir. Ama bir hedefin önünde hiçbir engel olmazsa, o zaman sorun diye bir şey olmaz. Problem çözmeye ulaşılması istenilen hedefleri önleyen engelleri geçmesini kapsamaktadır. Problem çözmeye becerisi ise bu engellerin elverişli zamanda ve güçlü bir şekilde çözümüdür (15).

Öğretmenlerin eğitim-öğretim durumlarında problem çözmeye becerilerine önem vermesi, öğrencilerin problem çözmeye sürecine etkin katılım imkânları sağlayarak, dayanak olması problem özelliklerini hissederek bunları öğrenmeye elverişli hale getirmesi önemlidir. Problem çözmeye becerisine hâkim olan öğretmenlerin, aktif öğrenme ortamı sağlayacağı, okul içerisinde meydana gelen problem durumlarını, öğrenme fırsatı olarak kullanacağı, problem çözmeye sürecinde kullandığı aşamaların ve yöntemlerin eğitim sunduğu öğrencilere rol model olacağı ve öğrenme yaşantısı olarak katkı vereceği düşünülmektedir. Literatürde bu düşünceyi destekleyen görüşler bulunmaktadır (16).

Günümüz hayatında iletişiminin değer kazanması, iletişim becerisi etkili olan bireyleri daha kıymetli kılmakta ve bu bireylerin toplumsal yaşamdaki ilişkilerinin düzenlenmesi ile birlikte büyük önem arz etmektedir. Problemler ise günlük hayatta olduğu gibi iş yaşamlarında da karşılımlarına çıkabilmektedir. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin sosyal ve iletişim becerileri yüksek bireyler olduğu varsayılmaktadır. Buna göre beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iletişim ve problem çözmeye becerilerinin incelenmesinin araştırılması hedeflenmektedir.

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iletişim ve problem çözmeye becerilerinin incelenmesi ortaya koyulduğunda literatüre katkı sağlayacağı, bununla birlikte araştırma sonuçlarının yapılacak diğer araştırmalara ve alanda çalışan uzmanlara ışık tutacağı düşünülmektedir.

YÖNTEM

Araştırma Modeli: Bu araştırmada; beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iletişim ve problem çözmeye becerileri düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla ilişkisel tarama modelinden yararlanılmıştır. İlişkisel tarama modeli, iki ve daha çok sayıdaki değişken arasında birlikte değişimin varlığını belirlemeyi amaçlayan tarama yaklaşımına denir. İlişkisel tarama modelinde, değişkenlerin birlikte değişip değişmediği; değişme varsa bunun nasıl olduğu saptanmaya çalışılır (17).

Araştırmanın Amacı: Bu araştırmada, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iletişim ve problem çözmeye becerilerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır

- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iletişim ve problem çözmeye beceri düzeyleri nasıldır?
- Cinsiyet
- Görev yapılan öğretim kurumu
- Öğretmenlikteki mesleki yıl değişkenlerine göre iletişim ve problem çözmeye beceri düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark var mıdır?
- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iletişim ve problem çözmeye beceri düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki var mıdır?

Araştırma Grubu: Araştırma grubunu, Yozgat ve Amasya illerinde devlet ve özel okullarda görev yapan ve kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile belirlenen 239 kadın, 461 erkek olmak üzere toplamda 700 beden eğitimi ve spor öğretmeni oluşturmuştur. Çıngır’a (1994) göre 500 bin kişilik bir evreni .05 sapma miktarı ile 384 kişinin temsil edebileceğini belirtmiştir (18). Bu doğrultuda örneklem grubunun yeterli olduğu söylenebilir. Araştırma grubuna ait demografik bilgiler Tablo 1’de gösterilmiştir.

Tablo 1. Araştırma grubunun demografik özellikleri

		n	%
Cinsiyet	Erkek	461	65.9
	Kadın	239	34.1
Görev Yapılan Öğretim Kurumu?	Devlet Okulu	647	92.4
	Özel Okul	53	7.6
Öğretmenlikteki Mesleki Yıl?	10 Yıl ve -	337	48.1
	11-20	196	28.0
	21 yıl ve +	167	23.9

Tablo 1 incelendiğinde katılımcıların 461 (%65.9)'unun erkek ve 239 (%34.1)'unun ise kadın olduğu görülmektedir. Katılımcıların görev yaptıkları öğretim kurumlarına bakıldığında 647'si (%92.4) devlet okullarında, 53'ü (%7.6) özel okullarda görev yapmaktadır. Öğretmenlikteki mesleki yıllarına bakıldığında 337'si (%48.1) 10 yıl ve altı, 196'sı (%28.0) 11-20 yıl, 167'si (%23.9) 21 yıl ve daha üzeridir.

Verilerin Toplanması: Araştırma; Yozgat Bozok Üniversitesi Sosyal Beşerî Bilimler Etik Kurulundan onay alındıktan sonra 10 ay içerisinde gerçekleştirilmiştir. Yozgat ve Amasya illerinde devlet ve özel okullarda görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenleri tarafından oluşan örneklem grubu için bağlı buldukları kurumdan gerekli izinler alındıktan sonra veri toplama araçları uygulanmış ve araştırmanın verileri toplanmıştır.

Araştırmada uygulanan Kişisel Bilgi Formu, İletişim Becerileri Ölçeği ve Problem Çözme Ölçeği sonrasında elde edilen veriler bilgisayar ortamına aktarılarak istatistiki olarak değerlendirmeler SPSS programı ile yapılmıştır. Ölçeklerde yer alan sorular açıklayıcı ve net niteliktedir. Araştırmaya katılan öğretmenler ölçekleri internet üzerinden Google forms aracılığı, sosyal medya platformları (Facebook, instagram, twitter, whatsapp, telegram, bip) ile cevaplamışlardır.

Kişisel Bilgi Formu: Araştırmada araştırmacı tarafından oluşturulan Kişisel Bilgi Formu (cinsiyet, görev yapılan öğretim kurumu, öğretmenlikteki mesleki yıl) kullanılmıştır.

İletişim Becerileri Ölçeği: Ölçeğin yetişkinler için de kullanılabilmesi için Korkut Owen ve Demirbaş-Çelik (2017), tarafından uyarılma çalışması yapılmıştır (19). Ölçek 25 maddelik "her zaman" dan "hiçbir zaman" a kadar derecelendirilmiş, 5'li likert tipinde bir ölçektir. Ölçekten alınan en yüksek 125, en düşük 25 puandır. Ölçekten alınan puanın yüksekliği bireyin kendini iletişim becerileri açısından olumlu olarak değerlendirdiğini göstermektedir. Ölçek beş faktörlü bir yapıya sahiptir. Dokuz maddeden oluşan ilk faktör temel beceriler ve kendini ifade etme (TB-KİE) olarak adlandırılmıştır. İkinci faktör iletişime özen gösterme (İÖG) olarak adlandırılmıştır ve beş maddeden oluşmaktadır. İlişki kurmaya isteklilik (İKİ) olarak adlandırılan üçüncü faktör üç maddeden oluşmaktadır. Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim (EDSOI) adındaki dördüncü boyut beş maddeden oluşmaktadır. Son faktör olan iletişim ilkelerine uyma (İİU), üç maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin iç tutarlık güvenilirliği için Cronbach alfa katsayısı hesaplanmış ve ölçeğin iç tutarlık katsayısı .94 olarak bulunmuştur. Mevcut bu araştırmada ise ölçeğin alfa iç tutarlılık katsayısı .90 olarak bulunmuştur.

Problem Çözme Becerisi Ölçeği: Bu ölçek araştırmaya katılan bireylerin problem çözme becerilerinin düzeyini belirlemek amacıyla Heppner ve Petersen (1982), tarafından geliştirilen (20), Türkçe' ye uyarlanması ve geçerlik güvenilirlik çalışması Şahin ve Heppner (1993), tarafından yapılan "Problem Çözme Ölçeği (PÇÖ)" kullanılmıştır (21).

Problem Çözme ölçeği aceleci, düşünen, kaçınan, değerlendirici, kendine güvenli ve planlı yaklaşımlar olarak altı alt boyuttan oluşmaktadır.

- Aceleci Yaklaşım: 13,14, 15, 17, 21, 25, 26, 30, 32

- Düşünen Yaklaşım: 18, 20, 31, 33, 35
- Kaçınan Yaklaşım: 1, 2, 3, 4
- Değerlendirici Yaklaşım: 6, 7, 8
- Kendine Güvenli Yaklaşım: 5, 11, 23, 24, 27, 28, 34
- Planlı Yaklaşım: 10, 12, 16, 19

Bazı maddelerin (1, 2, 3, 4, 11, 13, 14, 15, 17, 21, 25, 26, 30, 34) puanlaması ters olarak yapılır. 9. 22. ve 29. maddeler puanlamaya alınmaz. Ölçekten alınabilecek toplam puan 32-192 arasında değişir. Ölçekten alınan puanın fazla olması, kişinin problem çözme becerisi konusunda kendini yetersiz gördüğü anlamına gelir. Toplam elde edilen puanların az olması ise kişinin kendisini problem çözme konusunda yeterli bulduğuna işaret eder. Alt boyutlarda puanlama, olumlu-istendik olarak nitelendirilebilecek alt boyutlarda (kendine güvenli yaklaşım, düşünen yaklaşım, planlı yaklaşım, değerlendirici yaklaşım) elde edilen puan ne kadar düşükse, o alt boyutlar o kadar çok kullanılıyor demektir. Olumsuz-etkisiz olarak nitelendirilebilecek alt boyutlarda (kaçınan ve aceleci yaklaşım) ise elde edilen puan ne kadar düşüktü ise alt boyutların kullanılma sıklığı da o kadar az demektir.

Ölçeğin değerlendirmesi 6'lı Likert formunda; 1- Tamamen katılıyorum, 2-Kısmen katılıyorum, 3-Çok az katılıyorum, 4-Çok az katılmıyorum, 5-Kısmen katılmıyorum, 6-Tamamen katılmıyorum biçiminde düzenlenmiş ve puanlanmış olup 35 maddeden oluşmaktadır.

Verilerin Analizi: Verilerin analizi aşamasında, araştırmann amaçlarına uygun olarak şu işlemler gerçekleştirilmiştir. Örneklem grubunu oluşturan katılımcıların kişisel özellikleri betimleyici frekans ve yüzde dağılımları ile belirlenmiştir. İletişim beceri düzeylerinin ve problem çözme beceri düzeylerinden elde edilen verilerin uygunluğunun belirlenmesinde çarpıklık ve basıklık normallik dağılım testleri, Normal dağılım için bağımsız gruplar t-testi ve One Way Anova Testleri ve gruplar arasındaki farkı belirlemek için Post-Hoc Scheffe Testi kullanılmıştır. Normal olmayan dağılımlar için ise Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis Testleri kullanılmış, gruplar arasında farklılaştığını belirlemek üzere post hoc testleri kullanılmıştır. Aralarındaki ilişkiyi ortaya koymak için Pearson Korelasyon analizi yapılmıştır.

Tablo 2' de İletişim becerileri ölçeği alt boyutlarına ait tanımlayıcı istatistikleri incelendiğinde veri toplama araçlarından elde edilen verilerin normal dağılıma uygunluğu çarpıklık ve basıklık testi ile test edilmiştir. Kline'a göre (2011) çarpıklık ve basıklık katsayılarının 3'ten küçük olması normallik göstergesidir (22). İletişim becerileri ölçeğindeki maddelerin çarpıklık skorlarının-1.153 ile-.438 arasında basıklık skorlarının ise-.294 ile 1.493 arasında olduğu gözlemlenmiştir. Buradan hareketle verilerin normal dağılıma sahip olduğu ifade edilebilir. Problem çözme ölçeği alt boyutlarına ilişkin çarpıklık ve basıklık test sonuçlarına göre ise normal dağılıma uygun olmadığı anlaşılmaktadır.

Alpar (2014)'e göre alfa katsayısı 0.00 ila 0,40 arasında ise ölçek güvenilir değildir. Alfa değeri 0.40 ila 0.60 değerleri arasında düşük güvenilirlikte; 0.60 ile 0,80 arasında oldukça güvenilir ve 0.80 ile 1.00 arasında ise yüksek derecede güvenilir dir (23). Tablo 3 incelendiğinde iletişim ve problem

çözme becerileri ölçekleri güvenilirlik alfa katsayılarının yeterli düzeyde olduğu sonucuna varılmıştır.

Araştırmada SPSS for Windows 21.00 istatistik paket programı kullanılmış ve anlamlılık düzeyi .05 olarak belirlenmiştir.

Tablo 2. İBÖ VE PÇÖ alt boyutlarına ait tanımlayıcı istatistikler

İBÖ-YF	N	Çarpıklık	Basıklık	Min.	Max.	\bar{X}	Ss
Temel Beceriler ve Kendini İfade Etme	700	-.50	-.29	28.00	45.00	39.13	3.55
İletişime Özen Gösterme	700	-1.15	1.49	13.00	25.00	22.62	2.09
İlişki Kurmaya İsteklilik	700	-.98	.15	6.00	15.00	12.82	1.75
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	700	-1.04	1.19	14.00	25.00	22.79	1.94
İletişim İlkelerine Uyma	700	-.43	-.04	8.00	15.00	12.67	1.46
PÇÖ	N	Çarpıklık	Basıklık	Min.	Max.	\bar{X}	Ss
Aceleci Yaklaşım	700	1.511	3.809	9.00	51.00	20.84	6.09
Düşünen Yaklaşım	700	1.938	3.598	5.00	30.00	10.86	5.06
Kaçıngan Yaklaşım	700	1.707	3.702	4.00	24.00	7.19	3.63
Değerlendirici Yaklaşım	700	1.466	2.062	3.00	18.00	7.22	3.19
Kendine Güvenli Yaklaşım	700	1.716	2.356	6.00	31.00	12.26	5.62
Planlı Yaklaşım	700	1.706	2.619	4.00	24.00	8.10	4.38

Tablo 3. İBÖ ve PÇÖ alt boyutlarına ait güvenilirlik analizi bulguları

	Alt Boyutlar	Güvenilirlik alfa Katsayısı (α)
İletişim Becerileri Ölçeği	Temel Beceriler ve Kendini İfade Etme	0.71
	İletişime Özen Gösterme	0.62
	İlişki Kurmaya İsteklilik	0.61
	Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	0.64
	İletişim İlkelerine Uyma	0.64
Problem Çözme Ölçeği	Aceleci Yaklaşım	0.76
	Düşünen Yaklaşım	0.89
	Kaçıngan Yaklaşım	0.83
	Değerlendirici Yaklaşım	0.85
	Kendine Güvenli Yaklaşım	0.75
	Planlı Yaklaşım	0.87

BULGULAR

Tablo 4. Cinsiyet değişkeni İBÖ-YF bağımsız gruplar t-testi bulguları

		n	\bar{X}	Ss	t	p
Temel Beceriler ve Kendini İfade Etme	Erkek	461	39.44	3.57	3.19	.002*
	Kadın	239	38.54	3.43		
İletişime Özen Gösterme	Erkek	461	22.69	2.09	1.24	.214
	Kadın	239	22.49	2.08		
İlişki Kurmaya İsteklilik	Erkek	461	12.99	1.66	3.50	.000*
	Kadın	239	12.50	1.88		
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	Erkek	461	22.80	1.94	.25	.802
	Kadın	239	22.76	1.95		
İletişim İlkelerine Uyma	Erkek	461	12.77	1.46	2.24	.025*
	Kadın	239	12.50	1.43		

* $p < .05$

Tablo 5. Görev yapılan öğretim kurumu değişkeni İBÖ-YF bağımsız gruplar t-testi bulguları

	Grup	n	\bar{X}	Ss	t	p
Temel Beceriler ve Kendini İfade Etme	Devlet Okulu	647	39.20	3.42	1.74	.083
	Özel Okul	53	38.32	4.79		
İletişime Özen Gösterme	Devlet Okulu	647	22.68	1.98	3.01	.003*
	Özel Okul	53	21.79	3.03		
İlişki Kurmaya İsteklilik	Devlet Okulu	647	12.87	1.73	2.75	.006*
	Özel Okul	53	12.19	1.93		
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	Devlet Okulu	647	22.83	1.88	2.25	.025*
	Özel Okul	53	22.21	2.53		
İletişim İlkelerine Uyma	Devlet Okulu	647	12.69	1.45	.947	.344
	Özel Okul	53	12.49	1.55		

Tablo 4’de katılımcıların “cinsiyet” değişkenine göre iletişim beceri ölçeği alt boyutlarına ilişkin bağımsız gruplar t-testi sonuçları incelenmiştir. Katılımcıların temel beceriler ve kendini ifade etme, ilişki kurmaya isteklilik ve iletişim ilkelerine uyma beceri puanlarının ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı iken ($p<0.05$), iletişime özen gösterme ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim beceri puanlarının ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($p>0.05$).

Tablo 6. Öğretmenlikteki mesleki yıl değişkeni İBÖ-YF Anova testi bulguları

	Grup	n	\bar{X}	Ss	Var. K.	Sd	F	p	Fark
Temel Beceriler ve Kendini İfade Etme	10 Yıl ve altı	337	38.92	3.90	G. Arası	2	3.184	.042*	1<2
	11-20 Yıl	196	39.67	3.04	G. İçi	697			
	21 Yıl ve üzeri	167	38.92	3.30	Toplam	699			
İletişime Özen Gösterme	10 Yıl ve altı	337	22.52	2.31	G. Arası	2	3.446	.032*	1<2
	11-20 Yıl	196	22.94	1.82	G. İçi	697			
	21 Yıl ve üzeri	167	22.44	1.85	Toplam	699			
İlişki Kurmaya İsteklilik	10 Yıl ve altı	337	12.72	1.72	G. Arası	2	6.955	.001*	1,3<2
	11-20 Yıl	196	13.20	1.62	G. İçi	697			
	21 Yıl ve üzeri	167	12.58	1.90	Toplam	699			
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	10 Yıl ve altı	337	22.59	2.13	G. Arası	2	5.234	.006*	1<2
	11-20 Yıl	196	23.15	1.73	G. İçi	697			
	21 Yıl ve üzeri	167	22.74	1.69	Toplam	699			
İletişim İlkelerine Uyma	10 Yıl ve altı	337	12.71	1.64	G. Arası	2	2.406	.091	-
	11-20 Yıl	196	12.79	1.19	G. İçi	697			
	21 Yıl ve üzeri	167	12.47	1.33	Toplam	699			

Tablo 6’da katılımcıların “öğretmenlikteki mesleki yıl” değişkenine göre iletişim beceri ölçeği alt boyutlarına ilişkin Anova analizi sonuçları incelenmiştir. Katılımcıların temel beceriler ve kendini ifade etme, iletişime özen gösterme, ilişki kurmaya isteklilik, iletişim ilkelerine uyma ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim beceri puanlarının ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı ($p<0.05$) iken, iletişim ilkelerine uyma puanlarının ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($p>0.05$). Temel

Tablo 5’de katılımcıların “görev yapılan öğretim kurumu” değişkenine göre iletişim beceri ölçeği alt boyutlarına ilişkin bağımsız gruplar t-testi sonuçları incelenmiştir. Katılımcıların iletişime özen gösterme, ilişki kurmaya isteklilik ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim beceri puanlarının ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı iken ($p<0.05$), temel beceriler ve kendini ifade etme ve iletişim ilkelerine uyma puanlarının ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($p>0.05$).

beceriler ve kendine ifade etme, iletişime özen gösterme, ilişki kurmaya isteklilik, etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim alt boyutlarında 11-20 yıl arası mesleki deneyimi olanların 10 yıl ve altı deneyime sahip olanlara göre puan ortalaması daha yüksek bulunmuştur. İlişki kurmaya isteklilik alt boyutunda yine 11-20 yıl mesleki deneyime sahip olanların 21 yıl ve üzeri deneyime sahip olanlara göre puan ortalaması daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Tablo 7. Cinsiyet değişkeni PÇÖ Mann-Whitney U test bulguları

	Gruplar	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	Z	p
Aceleci Yaklaşım	Erkek	461	354.94	163629.00	53041.000	-.809	.418
	Kadın	239	341.93	81721.00			
Düşünen Yaklaşım	Erkek	461	352.52	162513.50	54156.500	-.371	.711
	Kadın	239	346.60	82836.50			
Kaçınan Yaklaşım	Erkek	461	364.21	167899.50	48770.500	-2.531	.011*
	Kadın	239	324.06	77450.50			
Değerlendirici Yaklaşım	Erkek	461	351.06	161839.00	54831.000	-.103	.918
	Kadın	239	349.42	83511.00			
Kendine Güvenli Yaklaşım	Erkek	461	355.10	163699.00	52971.000	-.840	.401
	Kadın	239	341.64	81651.00			
Planlı Yaklaşım	Erkek	461	370.83	170950.50	45719.500	-3.723	.000*
	Kadın	239	311.29	74399.50			

* $p<0.05$

Tablo 7’de katılımcıların problem çözme alt boyutlarından “Kaçınan yaklaşım” puanlarının katılımcıların cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen Mann-Whitney U testi sonucunda, grupların aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($U= 48770.50$; $p<0.05$). Planlı yaklaşım puanlarının katılımcıların cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen Mann-Whitney U testi sonucunda, grupların aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($U= 45719.50$;

$p<0.05$). Aceleci yaklaşım, düşünen yaklaşım değerlendirici yaklaşım, kendine güvenli yaklaşım “cinsiyet” değişkenine göre problem çözme becerileri alt boyutları puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar tespit edilememiştir. ($p>0.05$).

Tablo 8’de katılımcıların problem çözme alt boyutlarından “Düşünen yaklaşım” puanlarının katılımcıların, görev yapılan öğretim kurumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen Mann-Whitney U testi sonucunda, grupların aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı

bulunmuştur ($U= 12068.50$; $p<0.05$). Kendine güvenli yaklaşım puanlarının katılımcıların, görev yapılan öğretim kurumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen Mann-Whitney U testi sonucunda, grupların aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($U= 126689.50$; $p<0.05$). Planlı yaklaşım puanlarının katılımcıların “görev yapılan kurum?” değişkenine göre

anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen Mann-Whitney U testi sonucunda, grupların aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($U= 12779.50$; $p<0.05$). Aceleci yaklaşım, kaçınan yaklaşım ve değerlendirici yaklaşım “görev yapılan öğretim kurumu” değişkenine göre problem çözme becerileri alt boyutları puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Tablo 8. Görev yapılan öğretim kurumu değişkeni PÇÖ Mann-Whitney U test bulguları

	Gruplar	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	Z	p
Aceleci Yaklaşım	Devlet Okulu	647	346.92	224457.50	14829.500	-1.640	.101
	Özel Okul	53	394.20	20892.50			
Düşünen Yaklaşım	Devlet Okulu	647	342.65	221696.50	12068.500	-3.616	.000*
	Özel Okul	53	446.29	23653.50			
Kaçınan Yaklaşım	Devlet Okulu	647	347.73	224982.50	15354.500	-1.286	.198
	Özel Okul	53	384.29	20367.50			
Değerlendirici Yaklaşım	Devlet Okulu	647	347.42	224782.00	15154.000	-1.421	.155
	Özel Okul	53	388.08	20568.00			
Kendine Güvenli Yaklaşım	Devlet Okulu	647	343.61	222317.50	12689.500	-3.168	.002*
	Özel Okul	53	434.58	23032.50			
Planlı Yaklaşım	Devlet Okulu	647	343.75	222407.50	12779.500	-3.109	.002*
	Özel Okul	53	432.88	22942.50			

* $p<0.05$

Tablo 9. Öğretmenlikteki mesleki yıl değişkeni PÇÖ Kruskal Wallis test bulguları

	Gruplar	n	Sıra Ortalaması	Sd	X2	p	Fark
Aceleci Yaklaşım	10 Yıl ve altı	337	370.29	2	6.367	.041*	1>2,3
	11-20 Yıl	196	335.43				
	21 Yıl ve üzeri	167	328.26				
Düşünen Yaklaşım	10 Yıl ve altı	337	369.29	2	5.784	.055	
	11-20 Yıl	196	330.27				
	21 Yıl ve üzeri	167	336.33				
Kaçınan Yaklaşım	10 Yıl ve altı	337	364.89	2	3.402	.182	
	11-20 Yıl	196	336.47				
	21 Yıl ve üzeri	167	337.93				
Değerlendirici Yaklaşım	10 Yıl ve altı	337	369.09	2	5.676	.059	
	11-20 Yıl	196	335.86				
	21 Yıl ve üzeri	167	330.17				
Kendine Güvenli Yaklaşım	10 Yıl ve altı	337	363.03	2	6.338	.042*	1>2,3 3>2
	11-20 Yıl	196	319.86				
	21 Yıl ve üzeri	167	361.17				
Planlı Yaklaşım	10 Yıl ve altı	337	368.57	2	5.412	.067	
	11-20 Yıl	196	337.39				
	21 Yıl ve üzeri	167	329.43				

* $p<0.05$

Tablo 10. İletişim becerileri ölçeği ve problem çözme ölçeği korelasyon analizi sonuçları

	Aceleci Yaklaşım	Düşünen Yaklaşım	Kaçınan Yaklaşım	Değerlendirici Yaklaşım	Kendine Güvenli Yaklaşım	Planlı Yaklaşım	Problem Çözme
İletişim	r	-.240**	.225**	-.213**	.163**	.222**	.156**
	p	.000	.000	.000	.000	.000	.000
Temel Beceriler ve Kendini İfade Etme	r	-.213**	.229**	-.226**	.120**	.219**	.146**
	p	.000	.000	.000	.002	.000	.000
İletişime Özen Gösterme	r	-.242**	.245**	-.253**	.171**	.347**	.220**
	p	.000	.000	.000	.000	.000	.000
İlişki Kurmaya İsteklilik	r	-.227**	.213**	-.167**	.134**	.175**	.139**
	p	.000	.000	.000	.000	.000	.000
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	r	-.246**	.302**	-.289**	.219**	.312**	.227**
	p	.000	.000	.000	.000	.000	.000
İletişim İlkelerine Uyma	r	-.094*	.106**	-.151**	.104**	.053	.078*
	p	.013	.005	.000	.006	.161	.038

** 0.01, * 0.05

Tablo 9’da katılımcıların problem çözme alt boyutlarından “Aceleci yaklaşım” puanlarının katılımcıların “öğretmenlikteki mesleki yılınız?” değişkenine göre anlamlı

bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen Kruskal Wallis testi sonucunda, grupların aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak

anlamli bulunmuştur ($X^2=6.367$; $p<0.05$). Kendine güvenli yaklaşımların katılımcıların “öğretmenlikteki mesleki yılınız?” değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen Kruskal Wallis testi sonucunda grupların aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($X^2=6.338$; $p<0.05$). Düşünen Yaklaşım, kaçınan yaklaşım, değerlendirici yaklaşım, planlı yaklaşım “öğretmenlikteki mesleki yıl” değişkenine göre problem çözme becerileri alt boyutları puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Tablo 10’da korelasyon analizine göre; katılımcıların “iletişim düzeyleriyle” problem çözme ölçeği alt boyutlarından “aceleci yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve negatif yönde ($r=-.240$; $p<0.01$), “düşünen yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.225$; $p<0.01$), “kaçınan yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve negatif yönde ($r=-.213$; $p<0.01$) “değerlendirici yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.163$; $p<0.01$), “kendine güvenli yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.222$; $p<0.01$), “planlı yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.156$; $p<0.01$) ve “problem çözme ölçeği toplam puanı” arasında orta düzeyde ve pozitif yönde ($r=.333$; $p<0.01$) ilişki olduğu görülmektedir.

Katılımcıların “temel beceriler ve kendini ifade etme” düzeyleriyle problem çözme ölçeği alt boyutlarından aceleci yaklaşım arasında zayıf düzeyde ve negatif yönde ($r=-.213$; $p<0.01$), “düşünen yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.229$; $p<0.01$), “kaçınan yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve negatif yönde ($r=-.226$; $p<0.01$), “değerlendirici yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.120$; $p<0.01$), “kendine güvenli” yaklaşım arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.219$; $p<0.01$), “planlı yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.146$; $p<0.01$) ve “problem çözme ölçeği toplam puanı” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.249$; $p<0.01$) ilişki olduğu görülmektedir.

Katılımcıların “İletişime özen gösterme” düzeyleriyle problem çözme ölçeği alt boyutlarından “aceleci yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve negatif yönde ($r=-.242$; $p<0.01$), “düşünen yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.245$; $p<0.01$), “kaçınan yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve negatif yönde ($r=-.253$; $p<0.01$), “değerlendirici yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.171$; $p<0.01$), “kendine güvenli yaklaşım” arasında orta düzeyde ve pozitif yönde ($r=.347$; $p<0.01$) “planlı yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.220$; $p<0.01$) ve “problem çözme ölçeği toplam puanı” arasında orta düzeyde ve pozitif yönde ($r=.314$; $p<0.01$) ilişki olduğu görülmektedir.

Katılımcıların “İlişki kurmaya isteklilik” düzeyleriyle problem çözme ölçeği alt boyutlarından “aceleci yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve negatif yönde ($r=-.227$; $p<0.01$), “düşünen yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.213$; $p<0.01$), “kaçınan yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve negatif yönde ($r=-.167$; $p<0.01$), “değerlendirici yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.134$; $p<0.01$), “kendine güvenli yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.175$; $p<0.01$), “planlı yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.139$; $p<0.01$) ve “problem çözme

ölçeği toplam puanı” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.243$; $p<0.01$) ilişki olduğu görülmektedir.

Katılımcıların “Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim” düzeyleriyle problem çözme ölçeği alt boyutlarından “aceleci yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve negatif yönde ($r=-.246$; $p<0.01$), “düşünen yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.302$; $p<0.01$), “kaçınan yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve negatif yönde ($r=-.289$; $p<0.01$), “değerlendirici yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.219$; $p<0.01$), “kendine güvenli yaklaşım” arasında orta düzeyde ve pozitif yönde ($r=.312$; $p<0.01$), “planlı yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.227$; $p<0.01$) ve “problem çözme ölçeği toplam puanı” arasında orta düzeyde ve pozitif yönde ($r=.326$; $p<0.01$) ilişki olduğu görülmektedir.

Katılımcıların “İletişim ilkelerine uyma” düzeyleriyle problem çözme ölçeği alt boyutlarından “aceleci yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve negatif yönde ($r=-.094$; $p<0.01$), “düşünen yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.106$; $p<0.01$), “kaçınan yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve negatif yönde ($r=-.151$; $p<0.01$), “değerlendirici yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.104$; $p<0.01$), “kendine güvenli yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.053$; $p<0.01$), “planlı yaklaşım” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.078$; $p<0.01$) ve “problem çözme ölçeği toplam puanı” arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ($r=.130$; $p<0.01$) ilişki olduğu görülmektedir.

TARTIŞMA

Gerçekleştirilen bu araştırmanın amacı, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iletişim ve problem çözme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Araştırmaya katılan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iletişim becerileri düzeyi puan ortalamaları incelenmiştir. Bu inceleme sonucunda araştırma kapsamına alınan katılımcıların iletişim beceri ölçeği alt boyutlarından temel beceriler ve kendini ifade etme, iletişime özen gösterme, ilişki kurmaya isteklilik, etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim ve iletişim ilkelerine uyma puan ortalamaları ile orta düzeyin üzerinde olduğu sonucuna varılmıştır.

Araştırma kapsamına alınan katılımcılardan erkek katılımcıların kadın katılımcılara göre daha fazla temel beceriler ve kendini ifade etme, ilişki kurmaya isteklilik ve iletişim ilkelerine uyma düzeylerine sahip oldukları bulunmuştur. Öğrenci, öğretmen, yetişkin ve kamu çalışanları ile yürütülen birçok araştırmada bu araştırma sonuçlarını, cinsiyet ile iletişim beceri düzeyi arasında anlamlı bir ilişkinin olduğunu ve erkeklerin iletişim beceri düzeylerinin kadınlardan daha yüksek olduğu sonucunu ortaya koymaktadır. Karataş’ın (2015) adölesanlar üzerinde yapmış olduğu araştırmada, erkeklerin iletişim becerilerinin kadınlardan daha yüksek olduğunu ortaya koymuştur (24). Tozoğlu ve Bayraktar’ın (2014) yapmış oldukları araştırmada üniversitede öğrenim gören öğrencilerden; erkek öğrencilerin iletişim becerilerinin kadın öğrencilerden yüksek olduğunu belirtmişlerdir (25). Aydın vd. (2017), “Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının İletişim Beceri Düzeylerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi” isimli araştırmalarında

beden eğitimi öğretmen adaylarının iletişim becerilerini değerlendirme puanları ile cinsiyet değişkeni arasında erkekler lehine anlamlı bir fark bulunmuştur (26). Bu araştırma sonuçları mevcut araştırma sonuçlarını destekler niteliktedir. Bu durumun, erkek öğretmenlerin sosyal açılarından kadın öğretmenlere oranla öğrencilerle daha fazla zaman geçirmesinden kaynaklandığı söylenebilir. Farklı araştırmalarda cinsiyet değişkeni ve iletişim becerisi düzeyi alt boyutları arasında anlamlı bir ilişkinin görülmediğini ortaya koyan araştırmalar bulunmaktadır. Akalın'ın (2022) Gençlik ve Spor İl Müdürlüklerinde görev yapan personeller ile yapmış olduğu, Yılmaz'ın (2021), Gençlik ve Spor Bakanlığında görev yapan gençlik liderleriyle yapmış olduğu, Öztürk ve Soytürk'ün (2015) beden eğitimi, müzik, resim/görsel sanatlar öğretmenleriyle yapmış oldukları araştırmada cinsiyet değişkeni açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülememekte olup bu durum mevcut araştırma sonuçları ile farklılık göstermektedir (27, 28, 29).

Görev yapılan öğretim kurumu değişkenine göre iletişim becerileri ölçeği iletişime özen gösterme, ilişki kurmaya isteklilik, iletişim ilkelerine uyma ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim beceri alt boyutu puanlarının ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı iken, diğer alt boyutlar, temel beceriler ve kendini ifade etme puanlarının ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildir. Araştırma kapsamına alınan katılımcılardan devlet okulunda görev yapan katılımcıların özel okullarda görev yapan öğretmenlere oranla daha fazla iletişime özen gösterme, ilişki kurmaya isteklilik, etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim ve iletişim ilkelerine uyma düzeylerine sahip oldukları araştırmada ortaya çıkmıştır. Devlet okullarındaki öğretmenler genellikle daha büyük sınıflarla çalışır ve daha çeşitli öğrenci gruplarına maruz kalır, bu da onların iletişim becerilerini geliştirmelerine yardımcı olabilir. Ayrıca, devlet okullarında çalışan öğretmenler genellikle daha az kaynakla daha fazla iş yapmak zorunda oldukları için, iletişim becerilerini etkin bir şekilde kullanma konusunda daha deneyimli olabilirler. Tomaç (2009) ve Sert (2018) tarafından yapılan araştırma sonuçları mevcut araştırma sonuçları ile örtüşmektedir (30, 31).

Araştırma kapsamına alınan katılımcılardan öğretmenlikteki meslek yılı 11 – 20 yıl arasında olanların 10 yıl ve daha az olanlara göre daha fazla temel beceriler ve kendini ifade etme, iletişime özen gösterme, ilişki kurmaya isteklilik ve etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim düzeylerine sahip oldukları, ayrıca yine 11-20 yıl olanların 21 yıl ve üzeri olanlara göre daha fazla ilişki kurmaya isteklilik düzeylerine sahip oldukları görülmüştür. Saraç'ın (2022), öğretmenlerin beden dili yeterlilikleri ve iletişim becerileri arasındaki ilişkinin spor ve farklı değişkenler açısından incelenmesi adlı araştırmasında katılımcıların öğretmenlikte görev süresi ile iletişim becerileri ölçeği alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunamamıştır (32). Bu araştırma mevcut araştırma sonuçlarını desteklemektedir. Arefi'nin (2022) yapmış olduğu araştırmada öğretmenlerin görev yaptığı çalışma yılına göre iletişim becerileri davranışları sonuçlarında öğretmenlikteki meslek yılı değişkeni açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmekte olup (33), bu araştırmalar mevcut araştırma sonuçları ile kısmen benzerlik göstermektedir. 11-20 yaş arasında olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin genç öğretmenlere göre mesleki acemilik

dönemini aşmış olmaları yaşı ilerlemiş öğretmenlere göre daha duyarlı davranıyor olmaları düşünülmektedir. Literatür incelendiğinde Tepeli ve Arı'nın (2011), "Okul öncesi eğitim öğretmeni ve öğretmen adaylarının iletişim ve sosyal becerilerinin karşılaştırmalı olarak incelenmesi", Gölönü ve Karcı'nın (2010), "Meslek lisesi öğrencilerinin iletişim beceri düzeylerinin incelenmesi" adlı araştırmalarında iletişim becerileri ile öğretmenlik süresi değişkenleri arasında anlamlı fark bulunmuştur. Bu araştırmalar mevcut araştırma sonuçları ile farklılık göstermektedir (34, 35).

Araştırmaya katılan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme beceri düzeyleri puan ortalamaları incelenmiştir. Bu inceleme sonucunda araştırma kapsamına alınan katılımcıların problem çözme beceri düzeylerinin orta seviyenin altında ve orta seviyede olduğu sonucuna varılmıştır. Problem çözme becerilerinin geliştirilmesi için sürekli bir çaba gereklidir. Okul yöneticileri ve eğitim kurumları, öğretmenlere bu becerileri geliştirme fırsatları sağlamalı ve desteklemelidir. Bu, öğretmenlerin daha etkili bir şekilde çalışmalarına ve öğrencilere daha iyi bir eğitim sunmalarına olanak tanır. Ayrıca, işbirlikçi çalışmalar ve danışmanlık süreçleri, öğretmenlerin birbirlerinden öğrenmelerine ve problem çözme becerilerini güçlendirmelerine yardımcı olabilir. Öğretmenler, birbirleriyle deneyimlerini paylaşarak, karşılaştıkları sorunlara farklı bakış açılarından yaklaşabilirler. Genel olarak, beden eğitimi öğretmenlerinin problem çözme becerilerinin geliştirilmesi, eğitim alanında kaliteli bir hizmet sunulması açısından önemlidir. Bu araştırma, öğretmenlerin bu becerilerini güçlendirmek için atılacak adımların belirlenmesine katkı sağlayabilir. Pehlivan ve Konukman (2004) tarafından yapılan "Beden eğitimi öğretmenleri ile diğer branş öğretmenlerinin problem çözme becerisi açısından karşılaştırılması" adlı araştırmasında beden eğitimi öğretmenlerinin problem çözme becerisinin diğer branş öğretmenlerine göre daha düşük seviyede olduğunu tespit etmiştir (36). Çınar, Hatunoğlu ve Hatunoğlu (2009) tarafından yapılan araştırmada ise öğretmenlerin problem çözme becerileri incelemiş ve orta düzeyde olduğunu belirlemiştir (37). Temel ve Ayan (2015) tarafından yapılan "Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerileri" adlı araştırmada ise yine öğretmenlerin problem çözme becerilerinin orta düzeyde olduğu bulunmuştur (38). Mevcut araştırma sonuçları bu araştırmalar ile benzerlik göstermektedir.

Araştırmaya katılan katılımcıların cinsiyet değişkenine göre problem çözme düzeyleri açısından anlamlı bir fark bulunmuştur. Araştırma kapsamına alınan katılımcılardan erkeklerin kadınlara göre daha fazla kaçınan yaklaşım ve planlı yaklaşım düzeylerine sahip oldukları görülmüş ve grupların aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Şara'nın (2012), sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme ve ders çalışma stratejileri, problem çözme becerileri ve denetim odağı düzeyinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi araştırması ile Arlı vd.'nin (2011), öğretmen adaylarında duygusal zekâ, problem çözme ve akademik başarı ilişkisi araştırmasında cinsiyet değişkeninde problem çözme becerileri alt boyutlarında ve toplam puanlarında anlamlı farklılık bulunmuştur (39, 40). Bu araştırmalar mevcut araştırma sonuçlarını destekler niteliktedir. Eryılmaz'ın (2022), yapmış olduğu spor yapan ve

yapmayan üniversite öğrencilerinin saldırganlık düzeyleri ile problem çözme becerileri arasındaki ilişkiyi incelediği araştırmasında cinsiyet ile problem çözme becerilerinin alt boyutlarında herhangi bir anlamlı fark tespit edilmemiştir (41). Yine aynı şekilde Gültekin'in (2006) ve Şahin ve Şahin'in (1993), cinsiyet değişkenine göre problem çözme ölçeği alt boyut puan ortalamasında anlamlı bir fark bulunmamıştır (42, 43). Bu araştırmalar mevcut araştırma sonuçlarına göre farklılık göstermektedir. Bu sonucun, araştırmaya katılan öğretmenlerin cinsiyet dağılımlarının dengeli olmamasından kaynaklı olabileceği düşünülebilir.

Araştırma kapsamına alınan katılımcılardan özel okullarda görev alan öğretmenlerin devlet okullarında görev alan öğretmenlere göre daha fazla "düşünen yaklaşım", "kendine güvenli yaklaşım" ve "planlı yaklaşım" düzeylerine sahip oldukları görülmüştür. Araştırma kapsamına alınan katılımcılardan ortaokullarda görev yapan öğretmenlerin lisede görev yapan öğretmenlere göre daha fazla düşünen yaklaşım tarzına ve planlı yaklaşım tarzına sahip oldukları görülmüş ve grupların aritmetik ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Bu durumun, özel okullarda görev alan öğretmenlerin ve ortaokul öğretmenlerinin daha yüksek düşünen yaklaşım ve planlı yaklaşım düzeylerine sahip olduğunu göstermektedir. Bu durum, özel okullarda ve ortaokullarda çalışan öğretmenlerin daha fazla özgüvene sahip olabileceklerini ve daha sistemli bir yaklaşım benimseyebileceklerini düşündürmektedir. Öğretmenlerin farklı eğitim kurumlarında ve farklı düzeylerde çalışırken karşılaşılabilecekleri ihtiyaçların belirlenmesi ve bu ihtiyaçlara uygun destek programlarının geliştirilmesi önemlidir. Bu şekilde, öğretmenlerin mesleki becerilerini ve problem çözmeye karşı etkinliklerini artırmalarına yardımcı olunabilir.

Araştırma kapsamına alınan katılımcılardan 10 yıl ve altında görev süresine sahip öğretmenlerin 11-20 yıl ve 21 yıl ve üzerine göre daha fazla aceleci yaklaşım tarzına ve kendine güvenli yaklaşım tarzına sahip oldukları ve grupların aritmetik ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur. Koçkaya'nın (2021), yapmış olduğu "Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nde çalışan antrenörlerin bireysel yenilikçi özelliklerinin ve problem çözme becerilerinin incelenmesi" araştırmasında meslekte çalışma ve kurumda çalışma yıllarına baktığımızda, problem çözme becerileri alt boyutlarında anlamlı farklılık bulunamamıştır (44). Bu araştırma mevcut araştırma sonuçları ile farklılık göstermektedir. Buna göre mesleğinde yeni olan öğretmenlerin meslekte daha eski olan öğretmenlere göre motivasyonlarının ve işlerinden hoşnut olma düzeylerinin yüksek olmasından dolayı olduğu söylenebilir.

Katılımcıların iletişim ölçeği ile problem çözme beceri ölçeği arasındaki ilişkiyi belirlemek üzere yapılan korelasyon analizine ilişkin bulgulara göre; katılımcıların iletişim düzeyleriyle problem çözme ölçeği alt boyutlarından aceleci yaklaşım arasında zayıf düzeyde ve negatif yönde ilişki olduğu, katılımcıların iletişim düzeyleriyle problem çözme ölçeği alt boyutlarından düşünen yaklaşım arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ilişki olduğu, katılımcıların iletişim düzeyleriyle problem çözme ölçeği alt boyutlarından kaçınan yaklaşım arasında zayıf düzeyde ve negatife yönde ilişki olduğu, katılımcıların iletişim düzeyleriyle problem

çözme ölçeği alt boyutlarından değerlendirici yaklaşım arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ilişki olduğu, katılımcıların iletişim düzeyleriyle problem çözme ölçeği alt boyutlarından kendine güvenli yaklaşım arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ilişki olduğu, katılımcıların iletişim düzeyleriyle problem çözme ölçeği alt boyutlarından planlı yaklaşım arasında zayıf düzeyde ve pozitif yönde ilişki olduğu bulgularına rastlanmıştır.

İletişim düzeyleri ile problem çözme ölçeği alt boyutlarından aceleci yaklaşım arasında ters yönde bir ilişki olduğu, diğer iletişim düzeyleri ve problem çözme ölçeği alt boyutlarının tamamında değişkenler arasında pozitif yönlü bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Nacar (2010) tarafından yapılan araştırmada öğretmenlerin iletişim becerileri ile kişilerarası problem çözme becerileri arasında, Yılmaz (2011) tarafından yapılan bir araştırmada da okul öncesi öğretmenlerinin iletişim becerileri, problem çözme becerileri ve empatik eğilim düzeyleri arasında anlamlı ilişkiler (pozitif /negatif) olduğu tespit edilmiştir (45, 46). Loy (2006), Baker (2006), Bennet, McCroskey ve Richmond (2006), Pianta, Rollins ve Steinberg (1995) tarafından yapılan araştırmalarda da benzer sonuçlar tespit edildiği görülmüştür (47, 48, 49, 50).

Sonuç olarak; beden eğitimi ve spor sürekli gelişime ve güncelliğe açık bir ders olduğu için beden eğitimi öğretmenlerinin bu gelişim ve güncelliği öğrencilerine aktarmasında sürekli öğrencileri ile iletişim içerisinde olması ve karşılaşılan problemlere çözüm aramalarından dolayı, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iletişim becerileri yükseldikçe problem çözme becerilerinin de yükseldiği söylenebilir. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iletişim becerisi düzeylerinin belirlenmesi ve onlara etki eden faktörler ile problem çözme becerilerindeki niteliklerin belirlenmesi beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin daha verimli çalışmaları için hem meslek dâhilinde hem özel yaşamda yarar sağlayacaktır.

Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda aşağıdaki önerilere yer verilmiştir.

- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iletişim becerilerini geliştirmelerine yönelik kişisel gelişim programları ve atölyeler düzenlenmelidir. Bu tür programlar, herkesin iletişim becerilerini güçlendirmesine ve etkili iletişim stratejilerini öğrenmesine yardımcı olabilir.
- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin problem çözme becerileri hakkında seminer, kurs ve eğitimler verilebilir. Bu tür etkinlikler, öğretmenlerin etkili problem çözme stratejilerini öğrenmelerine ve uygulamalarına yardımcı olabilir.
- Mesleki yıl ve iletişim becerisi arasındaki ilişkiyi daha iyi anlamak için öğretim pratiklerinin incelenmesi önemlidir. Bu, öğretmenlerin belirli stratejilerin ve yaklaşımların iletişim becerilerini nasıl etkilediğini anlamalarına yardımcı olabilir.
- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iletişim ve problem çözme becerilerinin geliştirilmesi, sosyal ilişkilerinin güçlenmesi sadece öğrencilerle olan nitelikleri açısından değil aynı zamanda okul

yönetimi, zümre ve velilerle ilişkileri açısından da değerlendirilmelidir.

- Bundan sonraki araştırmalarda, iletişim becerisi ve problem çözme yetilerini etkileyen olası değişkenlerin kontrol edilmesi ve araştırmaların bu şekilde yapılandırılması geçerlik ve güvenilirlik açısından kıymetli görülmektedir.
- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin iletişim ve problem çözme becerilerini geliştirmek için uygulanan öğretmen eğitim programlarının etkisini inceleyen araştırmalar yapılmalıdır. Bu araştırmalar, farklı eğitim programlarının öğretmenlerin becerilerine nasıl katkı sağladığını ve öğrenci başarısını nasıl etkilediğini değerlendirebilir.
- Beden eğitimi ve spor öğretmenleri arasındaki işbirliği ve bilgi paylaşımının, iletişim ve problem çözme becerilerini nasıl etkilediğini inceleyen araştırmalar yapılmalıdır. Bu araştırmalar, öğretmenler arası işbirliğinin ve paylaşımın öğretmen etkinliği ve öğrenci başarısı üzerindeki etkisini değerlendirebilir.

Etik Metni: Bu çalışmanın etik uygunluğu Yozgat Bozok Üniversitesi Etik Komisyonu tarafından 29.09.2021 tarih 25/07 sayılı ile onaylanmıştır.

Çıkar Çatışması: Bu çalışmada yazarlar arasında herhangi bir kişisel ve finansal çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Yazar Katkı Oranı: Bu çalışmada bütün yazarların katkı oranları eşittir.

Kaynaklar

1. Topçu F. Türk Eğitim Sisteminin Tarihsel Gelişimi İle Yabancı Okullarının Bu Sistem Üzerindeki Etkileri. [Yüksek lisans tezi]. İstanbul: Beykent Üniversitesi, 2007.
2. Can N. Öğretmenlerin Geliştirilmesi ve Etkili Öğretmen Davranışları. Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 2004;1(16): 103-119.
3. Arıkan İ. Öğretmen Öğretmen Öğrenen Öğrenci. Ankara: Arıkan Yayınevi; 2012.
4. Arıkan A, Göktaş Z, Pepe K, Toy E. Sınıf Öğretmenliği Bölümünde Okuyan Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Tutumlarının Araştırılması. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, 2006, Muğla, Türkiye.
5. Atatunal A. Niçin ve Nasıl Bir Öğretmen, Ankara: Milli Eğitim Vakfı Yayınları; 2003.
6. Milli Eğitim Bakanlığı. Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlilikleri. 2021; Erişim Tarihi: 9 Aralık 2021 http://www.oygm.meb.gov.tr/meb_ays_dosyalar/2021_12/1115355_Ogretmenlik_Meslegi_Genel_Yeterlilikleri.pdf.
7. İnal A. Beden Eğitimi ve Spor Bilimi. (3.Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım; 2003.
8. Gökalp M, Şahenk S. Beden Eğitimi Derslerinde Uygulanabilecek Çok Kültürlü Oyun Örnekleri. Uluslararası AB-Bologna Sürecinde Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu, 2007, Çanakkale, Türkiye.
9. Metin H. Empatik İletişim ve Yönetişim. Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi, 2011;11(32): 177-203.
10. Tayfun R. Etkili İletişim ve Beden Dili, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım; 2010.
11. Yüksel A. İletişim Kavram ve Tanımı. (2.Baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayınları; 2007.
12. Aksoy B. Problem Çözme Yönetiminin Çevre Eğitiminde Uygulanması. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 2003;14(14): 83-98.
13. Gelbal S. Problem Çözme. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 1991;6(6): 167-173.
14. Masaroğulları G, Koçakgöl M. Psikoloji sözlüğü. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım; 2011.
15. Saygılı S. Examining The Problem Solving Skills and The Strategies Used by High School Students in Solving Non-routine Problems. E-International Journal of Educational Research, 2017;8(2): 91-114.
16. Karasar N. Bilimsel Araştırma Yöntemleri. Ankara: Nobel Yayınlar; 2011.
17. Ceylan R, Bıçakçı MY, Aral N, Gürsoy F. Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Çalışan Öğretmenlerin Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi. Trakya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Dergisi, 2012;14(1): 85-98.
18. Çıngı H. Örneklem Kuramı. Ankara: H.Ü. Fen Fakültesi Basımevi; 1994.
19. Korkut - Owen, F. ve Demirbaş-Çelik, N. (2017). Yetişkinlerde Kişilik Özelliklerine Göre İletişim. Uluslararası Akademik Çalışmalar Kongresi, 2017, Antalya, Türkiye.
20. Heppner PP, Petersen CH. The development and implications of a personal problem-solving inventory. Journal of Counseling Psychology, 1982;29(1): 66-75.
21. Şahin N, Şahin NH, Heppner PP. The psychometric properties of the Problem Solving Inventory. Cognitive Therapy and Research, 1993;17(4): 379-396.
22. Kline RB. Convergence of structural equation modeling and multilevel modeling. Na; 2011.
23. Alpar R. Uygulamalı İstatistik ve Geçerlik Güvenirlik, 3. Baskı. Ankara: Detay Yayıncılık; 2014.
24. Karataş İ. Adölasan İnsanların İletişim Becerilerinin İncelenmesi. [Yüksek lisans tezi]. Konya: Selçuk Üniversitesi, 2015.
25. Tozoğlu E, Bayraktar G. Sporun İletişim Becerilerine Etkisi: Öğretmen Adayları Üzerine Bir Araştırma. Beşeri ve Sosyal Bilimler Dergisi, 2014;4(2): 68-74.
26. Aydın E, Çelik A, Baş M. Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının İletişim Beceri Düzeylerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi. Stratejik ve Sosyal Araştırmalar Dergisi, 2017;1(1): 25-34.
27. Akalın T. Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nde Görev Yapan Personellerin İletişim Becerilerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi (Gaziantep il örneği). [Yüksek lisans tezi]. Gaziantep: Gaziantep Üniversitesi, 2022.
28. Ertan Yılmaz S. Gençlik ve Spor Bakanlığında Görev Yapan Gençlik Liderlerinin Empatik Eğilimleri İletişim Becerileri ile Problem Çözme Becerilerinin Bazı Değişkenlere Göre Araştırılması. [Yüksek lisans tezi]. Van: Yüzüncü Yıl Üniversitesi, 2021.
29. Öztürk Ö, Soytürk M. Beden Eğitimi, Müzik, Resim/Görsel Sanatlar Öğretmenlerin İletişim

- Becerilerinin İncelenmesi. Ahi Evran Üniversitesi, Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi, 2015;16(3): 39-50.
30. Tomaç, S. Anaokulu Öğretmenlerinin İletişim Becerileri Açısından Yöneticileri Algılamaları. [Yüksek lisans tezi]. İstanbul: Maltepe Üniversitesi, 2009.
31. Sert, A. Kamu Ve Özel Okul Öncesi Eğitim Kurumu Yöneticilerinin İletişim Becerilerinin İncelenmesi. [Yüksek lisans tezi]. İstanbul: Marmara Üniversitesi, 2018.
32. Saraç A. Öğretmenlerin Beden Dili Yeterlilikleri ve İletişim Becerileri Arasındaki İlişkinin Spor ve Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi. [Yüksek lisans tezi]. Erzurum: Atatürk Üniversitesi, 2022.
33. Arefi B. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Sınıf Yönetimi Davranışları ile İletişim Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. [Yüksek lisans tezi]. Elazığ: Fırat Üniversitesi, 2022.
34. Tepeli K, Arı K. Okul Öncesi Eğitim Öğretmeni ve Öğretmen Adaylarının İletişim ve Sosyal Becerilerinin Karşılaştırılması Olarak İncelenmesi. Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 2011;(26): 385-394.
35. Gölönü S, Karcı Y. İletişim Meslek Lisesi Öğrencilerinin İletişim Beceri Düzeylerinin İncelenmesi (Ankara il örneği). İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi, 2010;(31): 123-140.
36. Pehlivan Z, Konukman F. Beden Eğitimi Öğretmenleri ile Diğer Branş Öğretmenlerinin Problem Çözme Becerisi Açısından Karşılaştırılması. Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2004; 2(2): 55-59.
37. Çınar O, Hatunoğlu A, Hatunoğlu Y. Öğretmenlerin Problem Çözme Becerileri. Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi, 2009; 11(2): 215-226.
38. Temel V, Ayan V. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Problem Çözme Becerileri. KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi, 2015; 17(29): 69-76.
39. Şara P. Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğrenme ve Ders Çalışma Stratejileri, Problem Çözme Becerileri ve Denetim Odağı Düzeyinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. [Doktora tezi]. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi, 2012.
40. Arlı D, Altunay E, Yalçınkaya M. Öğretmen Adaylarında Duyusal Zeka, Problem Çözme ve Akademik Başarı İlişkisi. Akademik Bakış Dergisi, 2011;(25): 1-23.
41. Eryılmaz, A. Spor Yapan veya Yapmayan Üniversite Öğrencilerinin Saldırganlık Düzeyleri İle Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişki. [Yüksek lisans tezi]. Kütahya: Dumlupınar Üniversitesi, 2022.
42. Gültekin A. Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Öğrencilerinin Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi. [Yüksek lisans tezi]. Erzurum: Atatürk Üniversitesi, 2006.
43. Şahin N, Şahin NH. Problem Çözme Envanteri'nin Psikometrik Özellikleri. Bilişsel Terapi ve Araştırma Dergisi, 1993;17(4): 379-396.
44. Koçkaya E. Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nde Çalışan Antrenörlerin Bireysel Yenilikçi Özelliklerinin ve Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi. [Yüksek lisans tezi]. Trabzon: Trabzon Üniversitesi, 2021.
45. Nacar FS. Sınıf Öğretmenlerinin İletişim ve Kişilerarası Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi. [Yüksek lisans tezi]. Adana: Çukurova Üniversitesi, 2010.
46. Yılmaz N. Okul Öncesi Öğretmenlerinin İletişim Becerileri, Problem Çözme Becerileri ve Empatik Eğilim Düzeyleri. [Yüksek lisans tezi]. Muğla: Muğla Üniversitesi, 2011.
47. Loy K. Effective teacher communication skills and teacher quality. 2006. Ohio State University, Doctoral dissertation. OhioLINK Electronic Theses and Dissertations Center, http://rave.ohiolink.edu/etdc/view?acc_num=osu1141847591.
48. Baker JA. Contributions of Teacher – Child Relationships to Positive School Adjustment During Elementary School. Science Direct, 2006;44(3): 211-229.
49. Bennet VE, McCroskey JC, Richmond VP. The Relationships Student End-of- Class Motivation with Teacher Communication Behavior and Instructional Outcomes. Communication Education, 2006;55(4): 403-414.
50. Pianta RC, Steinberg MS, Rollins KB. The first two years of school: Teacher child relationships and deflections in children's classroom adjustment. Development And Psychopathology, 1995;7(2): 295-312.

EXTENDED ABSTRACT

Research Problem: In this study, it was aimed to examine the communication and problem solving skills of physical education and sport teachers.

Research Problems:

- Is there a statistically significant relationship between communication skills and problem solving skills?
- What are the communication and problem solving skill levels of physical education and sport teachers?
- Is there a statistically significant relationship between communication and problem solving skill levels of physical education and sport teachers?
- Gender
- Your teaching institution?
- Is there a statistically significant difference between communication and problem solving skill levels according to the variables?

Literature Review: Communication is the most powerful tool that makes it possible to share information, experience and problems at every stage of life. In this case, the good use of this tool is of the same value as the skills of the individuals who communicate. With the ability in question, which is stated as communication skills, the parties are able to comprehend each other's ideas and express themselves. If the development of this ability is not ensured, communication may not be fully realised and consequently, continuous cooperation and healthy associations may not be realised (9). Communication skill is the ability to express oneself adequately by speaking in an appropriate manner, based on respect, empathy and listening efficiency. Positive and constructive communication skills constitute the form of a

cheerful, tolerant, productive and successful life with oneself and others (10). Communication, which is one of the essential needs of people living together, can also be defined as a social interaction process that enables information, ideas and emotions to be exchanged between individuals, groups and societies through words, body language, writing, images, etc. (11).

A problem is defined as a problem that confronts the energies accumulated by individuals to achieve a desired goal. The emergence of obstacles that an individual encounters when he/she orientates in order to reach a certain goal or idea indicates the existence of a problem (12). Problems are complex problems in which people are involved. According to this definition, we can define many things we encounter in daily life as problems. In order to solve these problems, we sometimes use our physical strength and sometimes use our mind (13). Problem solving is "a cognitive process that is concluded by going through certain steps to solve well-defined problems. Problem solving goes through the following steps respectively: feeling the problem, determining the processes leading to the solution and performing these processes, controlling the results" (14).

It is important for teachers to give importance to problem solving skills in educational situations, to provide students with opportunities for active participation in the problem solving process, to feel the problem characteristics to be based on and to make them favourable for learning. It is thought that teachers who have a good command of problem solving skills will provide an active learning environment, use the problem situations that occur in the school as learning opportunities, use the stages and methods used in the problem

solving process as a role model for the students and contribute as a learning experience (16).

Methods: The research group consisted of a total of 700 physical education and sports teachers, 239 female and 461 male, working in public and private schools. The research was carried out within 10 months after the approval of the ethics committee of Yozgat Bozok University Graduate Education Institute. For the sample group consisting of physical education and sports teachers working in public and private schools in Turkey, data collection tools were applied and the data of the research were collected after obtaining the necessary permissions from the institutions they are affiliated with. The data obtained after the Personal Information Form, Communication Skills Scale and Problem Solving Scale were transferred to the computer environment and statistical evaluations were made with SPSS programme.

Result and Conclusions: As a result, it was determined that there was an inverse relationship between communication levels and rash approach among the sub-dimensions of the problem solving scale, while there was a relationship in the same direction between the variables in all other communication levels and problem solving scale sub-dimensions. Since physical education and sports is a course that is open to continuous development and up-to-dateness, it can be said that physical education and sports teachers' problem solving skills increase as their communication skills increase, since physical education teachers are in constant communication with their students in transferring this development and up-to-dateness to their students and seeking solutions to the problems encountered.